

Nr 383

Av herr **Edlund**, angående grupplivförsäkringen för värnpliktiga.

(Lika lydande med motion nr 323 i Första kammaren)

Kungl. Maj:t har den 14 februari 1962 utfärdat "Reglemente ang. statens grupplivförsäkring" (SFS 1962: 698) med föreskrift om bl. a. att efter *arbetstagare* som uppnått 21 års ålder föreligger rätt till försäkringens grundbelopp, tilläggsbelopp för barn samt i förekommande fall halvt grundbelopp. Vidare har föreskrivits att om arbetstagare vid dödsfallet icke uppnått 21 års ålder men efterlämnar hustru och/eller barn må efter statens grupplivnämnds prövning ovannämnda försäkringsförmåner helt eller delvis utbetalas. Annan arbetstagare under 21 år erhåller endast försäkringsskydd i form av behovsprövad ersättning för begravningskostnader, dock högst 2 000 kronor.

Efter förslag i proposition 1963: 110 beslöt riksdagen (riksdagens skrivelse 1963: 266) fr. o. m. den 1 juli 1963 införa grupplivförsäkring för *värnpliktiga*. Genom kungörelse den 5 juni 1963 utfärdade Kungl. Maj:t föreskrifter angående grupplivförsäkring åt värnpliktiga m. fl. (SFS 1963: 243), vilka föreskrifter i avseende på åldersvillkor (21-årsgränsen) och försäkringsbelopp helt följer reglementet angående statens grupplivförsäkring. Därjämte har föreskrivits att utgående försäkringsförmåner skall minskas med belopp som utgått såsom begravningshjälp (2 000 kronor) jämlikt bestämmelserna i värnpliktsavlöningskungörelsen.

Som framgår av ovanstående redovisning över statens grupplivförsäkring och grupplivförsäkringen för värnpliktiga finns ett effektivt, icke behovsprövat efterlevandeskydd för all personal vid försvaret som uppnått 21 års ålder. Däremot finns icke något motsvarande efterlevandeskydd för underårig personal vid försvaret såsom t. ex. officersaspiranter och fast anställt underbefäl.

Grupplivnämndens tolkning av medgivandebestämmelserna medför dessutom att efterlevande till ogift värnpliktig eller fast anställd under 21 år ytterligt sällan anser sig kunna hävda sin rätt till ersättning. Anledningen härtill är både det förhållandet att de efterlevande icke fyller eller anser sig fylla de krav som uppställs för erhållande av medellöshetsintyg och att de finner det pinsamt och förödmjukande att behöva vidtaga åtgärder för att komma i åtnjutande av en förmån som uppfattas såsom ett försäkringsskydd vid under militärtjänstgöring inträffade dödsfall.

De uppkommande kostnaderna för en generösare utformning av bestämmelserna för resp. grupplivförsäkring till att utan behovsprövning gälla för personal även under 21 år torde för staten bli ytterst blygsamma men för de efterlevande till dem som drabbas av olyckshändelse i militärtjänst innebära en snabb ekonomisk hjälp som i många fall kan vara av avgörande betydelse.

Svåra olyckshändelser är dess bättre relativt sällsynta inom vårt försvar med undantag för flygtjänstgöringen, som — trots alla flygsäkerhetsbefrämjande åtgärder — innebär vissa risker. Dessa drabbar även personal under 21 år, vilket bl. a. framgår av haveristatistiken för år 1963, då sju fältflygare, flygnavigatorer och officersaspiranter under 21 år förolyckades.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t måtte vidtaga sådana ändringar i dels *reglementet angående statens grupplivförsäkring*, dels *föreskrifterna angående grupplivförsäkring för värnpliktiga*, att grupplivförsäkring utan behovsprövning skall gälla även för personal under 21 år.

Stockholm den 27 januari 1965

Dag R. Edlund